

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ES VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes évre 10 ft — kr.
Félévre 5 " 50 "
Negyedévre 2 " " "
Egy hónapra 1 " " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hónapra öt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetéseknél a szerint jutányos arán vetetnek fel. Helyez-díj min
den külön beiktatással 30 kr

Nyilt-levél.

A «Debreczen» igen tisztelt Szerkesztőségének!

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Szivesek voltak jó embereim többen megküldeni t. lapja Febr. 13-ki számát, a mely az én Uray Imre barátomnak írott soraimat, közzétette, illetve a Debr. prot. lapból átvette; ez átvétel a Debr. prot. lap. kérésére történt, s ha ezt e lap Nt. Szerkesztője egyházunk érdekében jónak vélte, nincs ellene semmi kifogásom s annyiaval kevésbé, mert meggyőződésemet titkolni, azt a minél nagyobb nyilvánosság elől rejtteni sem nem szokásom, sem pedig okom nincs.

E két lap közt fennálló vitaközöséghez nem akarok szólni, de miután a T. Szerkesztőség hozzám kérdést tett, azt kérdezte: nem tudja, fogok-e örülni soraim közzétételének, különösen most, a mikor az egyh. ker. főjegyző választás még nem történt meg, a mely állásra én vagyok egyik kandidátus? e kérdésre illetelmi dolog felelnem, s bizonyosan illetelmi dolognak tartja az igen tisztelt Szerkesztő ur is, hogy feleletemet közzé tegye.

Soraim közzé tételének — már van okom örvendezni — mert több oldalról értesítve lettem, hogy annak tartalmát,

abban előadott intelmet a Debreczen tisztelt olvasóin kívül, többen osztják, helyeslik — s ez minden esetre kellő ok arra, hogy örvendhessek.

A mi pedig az egyh. ker. főjegyzőséget, arrai kandidátus voltamra illeti — én úgy tudom, egyh. törvényeinkből azt olvasom, hogy ez állásra senki kandidálva nem lehet, s az egyh. kerületet alkotó 500 felüli egyháznak mindenikének jogában áll arra adni szavazatát a ki neki tetszik, tehát, ha kandidátusról beszélni lehet — lehet 500-an felüli kandidátus, s ha ez 500 személy közt egyik én vagyok, hát biz erről nem tehetek, és meg nem kérdezhetem a Debreczen szerkesztőjét, helyes dolog-e valamely egyházamat érdeklő dologban véleményemet nyilvánítani s azt becses lapjában közzé tenni.

Az én kandidátus voltomra ennyi elég! A mi pedig az egyházkerületi főjegyzőséget illeti, úgy egyházam, mint egyházkerületem adott nekem annyi megbízatást, hogy szerencsésnek érezném magam, ha ezeknek kellőleg megtudnék felelni; eszembe sincs, hogy több s bármily megtisztelő állásra vágyakoznám; valótlaniságot mondanék, pedig távol áll tőlem még a szándéka is, ha azt állítanám, hogy nem tartom nagy kitüntetésnek, vagy megtiszteltetésnek kálvinista egyházaink nyilatkozatát, bizalmát, de

bármennyire nagyra becsülöm ezeket, meggyőződésem szabad nyilváníthatásának jogát általok korlátoztatni nem engedem — és csak azon egyházak bizalma nyilvánítását tartom nagyon, de nagyon becsesnek, a kik bennem a kálvinista egyházát szerető, azért fáradó férfit nézik, a kik pedig bennem a párt-politikust keresnek, bennem nagyon csalódának, mert én, «mint egyházi ember, párt-politikus akárminő kitüntetéssel nem lehetnék s nem lennék». S ha a főtiszt. egyházkerületet alkotó egyházak azt kívánják, hogy én legyek egyh. ker. világi főjegyző — kívánatukat parancsnak veszem, de azon kijelentéssel, hogy az a főjegyzői toll, mit kezembe adnának — soha semmi érdeket nem — csakis az én hön szeretett kálvinista egyházam érdekét szolgálhatna. Ugy látni fogja az igen tisztelt Szerkesztőség, hogy rám nézve semmi jelentőséggel nem bír az, hogy soraimat mikor tette közé. És mert becses lapja politikai lap, a politikában pedig mindig van valami személyes érdek is, soraim «most a n i k ö z z é t é t e l e s» annyiaval inkább nem kellemetlen reám nézve, mert aligha akadhat annak olvasói között, ki «magán érdek által indítottan tarthatná,» mikor most kelek védelmére annak a Bánffy-nak, annak a Tiszának, a kiktől már annyi előnyt vagy más ilyent várni «poli-

Örvények.

A «Debreczen» tárczája.
Irtá: MALONYAY DEZSŐ.

Estéfelé történt, a cseléd mohón szaladt be a szobába, hogy elujságolja az asszonyának:

— A szomszédban meglötte magát az urfi!

A nagyszonyt mintha mellbe lötték volna.

— Meghalt?

— Meg az, mindjárt meghalt. A fejét lötte meg, én is láttam, mind összepörkölődött a haja.

Hogy sirnak odaát! Tessék csak kijönni a gangra, onnan jól látszik.

Nem is várta, kifutott előre. A nagyszony úgy reszketett, mint a ki mellett lecsapott a villám. Zugott a füle, mintha vékony vesző suhogna a feje fölött. Kitámolygott a cseléd után s felve, nehogy meglássák, átlesett a szomszéd udvarra.

Egy fakó arcú öreg asszony támaszkodik a konyha ajtajának, tátott szájjal bámulva a földet. Az a rémületes, hogy nem sir, hogy nem mozdul, mintha megfagyott volna s csak úgy odatámasztották volna az ajtófélfához. Egy leány fuldokolva vereget a tenyerével egy ágypárnát, csak üi, veri sokáig, néha kitör a melléből a zokogás s az úgy hangzik, mintha kaczagna.

A kapu alá össze szaladt az u/cza, csendesen sutognak és nagyon kíváncsiak.

Egyik-egyik beljebb lön s előre nyújtott nyakkal les körü, a hátrább állók várják a hirt, mintha csak egy kerek törött, sarba feneklett szekér csodájára csődültek volna össze.

Robajjal nyitja be a kaput s a könyökével töri magát a kíváncsiakon keresztül egy szürke, szakállas ember. Siet, de mintha mind a két lábát huzná visszafelé valami nehéz.

A mozdulatlan asszony megmozdul, a mint észreveszi őt. Elibe rohan, mintha meg akarná ütni s megmarkolja a vállát:

— Ember! s a mellére ejti a fejét, az egész testével tartóztatja, nem akarja beereszteni a házba. Jajveszékelt a leány is.

— A fiam!

A férfi szabadulni akar a felesége karjaiból, elakarja lökni magától, de az nem bocsátja, átöleli, zokog keservesen s még ő kéri az urát, hogy:

— Ne sirj, ne sirj!

A nagyszony nem akarja ezt tovább látni, be akar menni a gangról, de nem tud. Kezvetlen, nagy ürességet érez a lelkében. — Egy szót motyog, hogy: sincs! Hogy mi nincs? . . . Nem tudja. Most semmit se tud, a Miatyánkot se tudja.

Onnan az udvarról valahogyan bevándorognak azok a házbá. Egy-két percig üresen marad utánuk az udvar, aztán egyszerre betódulnak a kapu alatt állók. Eleinte csendesen nézegetnek körül, de folyton közelednek a konyhaajtóhoz s lassanként hangozodnak.

— Még a delben én is láttam!

— Én is!

— Csakugyan volt rajt valami különös!

Azután sopánkodnak, sugdosnak, némelyik apróra átnézegeti az udvart. A pinceszobát nyitva, oda is levizsgálódnak, mert minden érdekes most itt, ebben a szobában. És várnak türelmesen. Valskit várnak, csaknem követelnek. Tudni akarják, hogy miért? Senkinek sincs joga magyarázat nélkül rabolni meg a mindenkiét, a halálét.

A házból senki se jó e'ő, mégis egyre többet tudnak. Pontos részleteket, hogy két órákor jött haza, ebédelt, aztán szivarozott, ujságot is olvasott . . . bement hozzá az anyja, éppen az óráját huzta föl s azt mondta, hogy aludni akar, hát magára nagyíták. Az anyja a konyhában volt, befőttes üvegeket kötözgetett le, mikor a pisztolydurranás halatszott . . .

Kurtán itt hagyott minden. Nincs!

És milyen kicsi, hitvány szerszámmal zuzott össze annyi nagyon sokat; Egy kíváncsi az ablak alá sompolyog s az ablakpárkányon meglátja a pisztolyt. Milyen kicsi pisztoly! . . . Ha egy babszem, de nagyobb golyó belé nem fér . . . Nagyon elég, h' jól talál s ez jól talált. A nagyszonyt megszólítja a cseléd.

— Instálom, tessék tudni, mit beszélnek? . . .

— Mit?

— Hogy megrontotta valaki. Az ám, hogy megrontotta egy fehér cseléd, a kinek sok volt a szeretője.

«tikus ember» nem fog — kelek védelmükre azért, mert bennük nem a politikust, de magyar vallásfelekezeti jeleseit, különöségeit ismerem.

Hosszúra nyult soraimat azzal végzem, hogy kálvinista egyházam java, jövője oly szent előttem, mit más indokok háttérbe nem szoríthatnak; s él bennem annak tudata, hogy ha én magyar egyházam javáért fáradozok, — akkor magyar hazámért is cselekszem — s teljesen osztom nagy hazánkfiamnak, Kossuth Lajosnak nézetét „kik egyformán szeretik a hazát, — legyen szűkebb vagy tágabb világnézetük egy célban találkoznok kell.”

Ujfalussy Béla.

Egy néhány szóval kísérem kell a fentebbi nyílt levelet, bár ha az Uray Imréhez szólót minden kíséret nélkül adtam ki a „D. Pr. L.» kívánságára. De most, habár ismét a „D. Pr. L.» szerkesztőjének közvetítésére, de eredeti kéziratból közlünk.

Nem tételezte azt fel senki, nem tételeztük fel mi sem, hogy U. B. ur nem a legtisztább kálvinista és magyar . . . hisz úgy ismertük mindig; még az se, hogy utóbbi időben még csak politikai hitvallását is megváltoztatta volna. Partállást készakarva nem érintettük, mert önálló és egészséges gondolkodásu hazafi irányában, erről alig lehet szó. Felül áll a partokon. De a mikor, úgy látszik, alólirt szerkesztő azon megjegyzését . . . főjegyzői kandidátus különös figyelmére méltatja és magyarázattal kíséri: kell neke is, valami megjegyzést tennem, illetve kifejezésemnek okát adnom.

Az ev. ref. egyházban az egyházmegyei, egyházkerületi stb. választások titkos szavazással történtek, vagyis kellene történnök. Ez a helyes, mert a szavazás csak így történhetik szabadon. Am tulbuzgalomból, vagy tán inkább kortesfogásból, nagyon eltertek a törvénynek tiszteletben tartásától még az egyházi lapok is, a melyeknek pedig e tiszteletben tartás és tartatás, mint a nyilvánosság egyházi organumainak első kötelességök volna.

Az első szavazás felbontása előtt olvasuk: «ez az egyház erre vagy arra adta, ennyi meg ennyi szavazatát.» — Ha ez nem kandidálás, akkor ennél rosszabb, mert — korteskedés. Az első szavazás felbontása után

Az öreg asszony a leányra mered s megijeszti a szemével. És azt hiszi, hogy most kiált, pedig nem is hallja a leány, a mit vértelen ajkai dadognak, hogy: — ki mondja . . . nem igaz . . . nem igaz . . .

Oda át kezdenek az emberek elszállingózni az udvarról, eleinte egy, utánuk kettő s a többi is jóllakik lassankint. Az utcán meg allanak a kapu előtt egy kicsit, de biz a háziak közül senki nem mutatkozik az udvaron. Valami nesz hullatszik ki a szobából, mintha nehéz butorokat húzogatnának. Alighanem a ravatalos szobát rakosgatják.

Esteledik.

Egy szederfa áll oda át az udvar közepén, annak a lombjai mintha összefolyóának a terjedt homályban és összefolyának a színek, a sárgára festett ablakrámak, a fehérre surolt tornác, a konyha ajtó elé állított leanderek piros virágai, mindenre ráteríti boros fátvölát az elmuló mai nap. A nagyaszonny imádkozik: — és bocsassa meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk . . . Ekkor zaj hallatszik onnan az udvarról. Az asszony jött elő s egy ágat szakít le a szederfáról; valószerűleg locsolónak akarta a szentelt vizet talba, de a mint megpillantotta a gangon a nagyvas zonyt, elejtette az ágat s csaknem futva fordult vissza:

— Istenem, hisz én nem tehetek róla!
Tovább akarja mondani a Miatyánkot,

a legtöbb szavazatot nyertek és ismétli szavazása kijelöltek már kandidátusok. Ehhez elég ennyi szó, annak az óhajtsanak a kifejezésével kísérvé, hogy szabadítsák meg a kik tehetik, a titkos szavazásnak ezen czélzatos megsértésétől az ev. ref. egyházat, a mely illuzóriussá teszi az egyházalkotmányt azon egyházunk szelleméből folyó gyökeres intézkedését — a szabad választás joggyakorlását, a mely csak a titkos szavazással kizárható, innen-onnan-amonnan jövő pressziók, dicsérek, már megtörtént szavazásokra mutogatás befolyásolása nélkül elérhető.

Vegye U. B. ur ev. ref. egyházhoz tartozók egész komoly mérlegelése alá ezt és meglátja az indokát annak a kifejezésnek, a melyet használtam, és amely érintette U. B. ur szigorú ev. ref. erkölcsi érzését is; mert már is olyan állást foglal el, a melyből lehet tenni, — tegyen is a visszaélés kiküszöbölésére.

Még egyet. A ref. egyház erejét én sem abba látom, hogy minél több református ember üljön az államkormányzat polczán. Ez a büszkesége sőt még számítása is talán a legjobb kálvinistáknak nem vált hasznára mind- eddig; de a politikai világ előtt még dicsőségre sem. Lehetnek ők igen derék kálvinisták, de nem a tett emberei hatásuk körében. Az egyházi reform törvényekben ami van a prot. egyházak hátrányára, minek engedtek bennök hagyni sat. ellenben az 1848 XX. t. czikket mért nem hajtják végre teljességében. Miért adnak csak koldus alamizsnát a prot. egyházaknak azért a megfizethetetlen szolgálatért amit tettek a multban és tesz a jelenben? Miért cempésztek be meg az egyház terére is azt az ex lezet, hogy a ki hatalmasabb a politikában, az magához ragadja a határat egyházi téren is. sat.?

Sok ember meghazudtolta már multját jelenével. Bár ne léteznék ily fordulat egyházi életünkben.

Bartha Mór
f. szerkesztő.

A helyzet.

A Széll Kálmán miniszterelnöki megbízatásáról, mivel nem fog rohamosan a kabinetalakításba, azt akarják elhitetni a bukkott miniszterelnök intranszigiens hivi, hogy az még csak felételes s csak attól függ, hogy az ellenzékkel ki tud-e és mihamar egyezni, azokra a kérdésekre nézve, melyekre Bánffy

nem tudott kiegyezni. Ha kiegyezhetett: akkor alakítja, vagy alakíthatja meg kabinetjét, ha nem: akkor visszavonul és a kabinet-váltság foly tovább. És ezen válságból előállható esetre, melyből hasznot húzhatnak, még talán aspirálnak is.

De hát Széll az ellenzékkel már a kérdéseket miniszterelnökké kinevezetése előtt legtöbbnyire tisztázta s a mi még hátra van a c z e n z u s és a h á z s z a b á l y kérdése, bizonyáranem oly elintezetlenek hogy emiatt alkalmasak legyenek a jó viszony meg bontására — és Széll Kálmánban a visszavonulás elhatározására, vagy a királyban azon feltetésre, hogy Széll a békét az ellenzékkel végleg és állandóan megkötöni és a törvényes kormányzást visszállítani nem képe s.

A kombinációk a kabinet leendő tagjaira nézve persze folynak. Az intranzigiensnek, mivel jogosan úgy tartják, hogy Széll hoppou hagyja őket, adják az engesztelhetlent. Tiszáékról azt tartják, hogy legelőbb fogja Széllt üdvözölni és hozzá csatlakozni. Ők az opportunistáknak nemcsak hirdetik, hanem minden időben követik is.

Azt tartották, hogy a volt kabinetből csak F e j é r v á r y, S z é c h e n y i és C s e h Ervin marad, a többiek — miként az államtitkárok is távoznak, de mai táviratunk — lásd lentebb — ezt a kombinációt megczafolni látszik, mert a szerint csak Perczel megy, a többi marad.

A ház elnökségére legtöbb kilátása van C s á k y Albin grófnak. Aelnökök lennének kiket eddig elnököknek emlegettek T a l i a n B. és S z i v á k Imre.

A kormánypart, már ti: a Széll-kormányt alatti kezd kidomborodni és ismét többséget képezend, mert a mostanában a többségből elkülönült három elemből — békepart, ingadozók és engesztelhetetlenek — a békepart számban is felül fog emelkedni az ingadozók vagyis opportunisták csatlakozásával. De még a fuzióról se tettek le végképpen.

Istenem! nem tudja . . . Kezdi elülről, megakad. Megint kezdi, hiába! Ijedten pislog s átsap az agyán, hogy amit annyi milliószor mondott el, azt most nem tudja, nem tud beszélni az Uristennel! Megdörzsöli a homlokát, rémülten kapkod lélekzet után s verejték lepi el egész öreg testét. Sebesen fordul be a szobába, keresgélne kezd, de nem tudja, mit keres. Egy kendő akad a kezébe. Azt magára veti, mert ő most átme gy!

Oda megy, ahol vádolják az elkárhozott leányért. A halott mellé áll s kiteszi tisztességes homlokát, hogy mocskolják hát le! Pedig mit tehet ő róla, hogy gyűlölte az a leány a csendes dolgu életet s elhagyta az anyját az utálatos vágyás kedvéért. Itt a szobában locsogtak gyermekkoruk óta, a kihült testü legény s a szépséges leány. Egyszer egy szörnyü este megszökött a szép leány. És a legény most golyót küldött a fejébe. Vajjon utána ért így? Vissza hozta így? Az nem jön már ide, hát neki kell oda menni. Oda kell térdelnie a halott mellé, ha azt akarja, hogy eszébe jusson az a miatyánk, amivel lekönyörgi majd az erős Istentől sok nehéz bűnök bocsánatát. Adj uram erőt, mert talán a sebből is kibuggyyan a vér, ha oda lép a ravatal mellé! És talán elébe áll az anyja, kiutasítja s megatkozza anyjában a leányt!

Megy mégis!

A miot kilép ismét a folyosóra, megkondul az esteli harangszó. Reszeltő terdekkel

áll meg, nem tud egy lépést se tenni tovább. A nyári este ama sejtelmes csendje pihent le mindenek fölé, a melyben úgy bong, gurul az angelus, mintha pelyhes páraokon ringana. A nagyaszonnyak kezd eszébe jutni a Miatyánk, suttogja is olyan mohón, annyi áhítattal, akár csak előtte feküdnék az a halott s az imádsága szavaival tömné be a homlokán távongó mélységes sebet és törülne a köreje aludt, a rozsdásra fakult vért. És Jöc-casd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk. . .

Nem tudott elaludni egész éjszaka. Oda át már hajnalban feltisztogatták az udvart, separtek, rendezgettek, mint ahová vendéget várnak.

Csakhamar hozták is ez asztalos legények a koporsót. A nagyaszonny mindegyre átát nézett, de a legkisebb neszre rémülten húzódott be. Nem volt nyugta, mintha csak ő készlődött volna eltemetni valakit. Valahányszor kitekintett, mindannyiszor azt hitte, hogy valami nagyon különöset lát meg.

Ott a tisztára separt udvaron minden olyan volt, mint tegnap, a szederfa, a ketrecz a pinczegádor, az eresz csorgója alatt a nagy kád. — semmi nem mozdult a rendes helyéről. Csak csend volt, nagyon sok csend, mint ha nehéz álom borult volna az egész házra, akkora csend. — Forrón süttött a nap és kilencz órára már rezkenő meleg lett. A koporsófüdél a tornáczon a falhoz volt támaszt-

A béke bevezetésének nagy akadályul szolgáló hárszabályrevíziót szeretnék csakugyan az intranzigensek elhátríthatlan akadálynak tartani s előszóval kürtölik, hogy e tekintetben Széll maga is mereven ragaszkodik a Tisza-féle módosítási nyers erőszakos irányzathoz s ebben az ellenzék, mely a parlamenti szólásszabadságot úgy tekinti, mint a hamisítlan parlamentarizmus főfeltételét, nem fog engedni Széllnek. Am az ellenzék sokban enged... maga is kívánja a határozatlan kifejezéseket világosítani, szabatosokká tételni, a feleslegeseket kiküszöböltetni — tehát technikai tekintetben tökélyesbítettetni, ama merev korlátozásba beleegyezni azonban soha nem fog, de Széll azt nem is akarja, mert különben nem adott volna kifejezést oly határozottsággal annak, hogy ebben is hamar helyreállítja a békét az ellenzékkel s a parlament rendes működés menetét helyreállítja.

BELFÖLD.

A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága A páthy Peter elnöklete alatt tegnap delután tartott ülésében tárgyalás alá vette Horn Ferencz összeférhetlenségi bejelentéseinek utolsó csoportját (előadó Rudnyánszky Béla.)

Szemeré Attila kijelenti s okmányilag igazolja, hogy az urikány zsilvői közszabvány igazgatóságában viselt alásáról 1896-ban meg képviselővé való megválasztása előtt lemondott. A mi a Langyer-féle szabadságértékesítő r. társaságot illeti annak füstemészti kézülével történtek ugyan kísérletek az államvutaknál, de azok nem vezettek megrendeléshez s így nem is áll fenn semmiféle szerződési viszony a társaság és az állam közt.

Tallian Béla kijelenti s okmányilag igazolja, hogy a békécsanádi h. é. vasut igazgatóságába mint Bekésmegye főispánja választott meg s ezen állásáról lemondott a midőn megvált a főispáni állástól.

Szereb György kijelenti, hogy az első biztosító intézet katonai szolgálat esérére a kormány s semmiféle üzleti viszonyban nem áll.

Tisza István gr. kijelenti, hogy a

magyar ipar- és kereskedelmi bank s a t. karékpénztárak központi jelzálogbankja semmiféle szerződési viszonyban nincs az állammal; a bihari b. é. vasutak építése pedig már 1886-ban befejeztetett s a vonat építésénél semmiféle telepítési kérdés nem merült fel. A bizottság egyébként szólónak mind a három vállalathoz való viszonyát már mult évben tárgyalta s azóta semmiféle újabb körülmény nem merült fel.

Weisz Berthold kijelenti és okmányilag igazolja, hogy a m. ipar. és kereskedelmi banknak már 1896 óta nem igazgatósági tagja.

Csávoleszky Lajos kijelenti, hogy a debreczen—füzesabonyi vasut építése már 1891-ben befejeztetett, a vasut az állam részéről semmiféle előnyben nem részesült s az igazgatóság tagjai semmiféle javadalmat nem huznak.

Tisza Kálmán semmit sem tud róla, hogy az első magyar gyapjamosó gyár bármint üzleti viszonyban lenne az állammal. Bármint legyen is, szóló a vállalat igazgatóságának nem tagja, még csak sem is részvénye-e.

Nagy Gyula kijelenti, hogy sem a New-Yorknak, sem pedig más biztosító intézetnek soha nem volt igazgatója, vagy jogtanácsosa.

Serényi Béla gróf kijelenti, hogy a magyar általános közszabvány r. társaságának soha nem volt igazgatója, csakis felügyelőbizottsági tagja, de már éveket ezelőtt lemondott a felügyelőbizottsági tagságról is.

Veszter Imre kijelenti, hogy a fehér- és tolna-vármegyei h. é. vasutak már két év óta üzembelen vannak s a r. társaság és az állam között az építésből kifolyólag semmiféle leszármolás viszony nem áll fenn.

Ezzel a tárgyalás befejeztetvén, a bizottság egyhangú határozattal kimondta, hogy a letárgyalt bejelentések által érdekelt képviselők egyikére nevez sem forog fenn az összeférhetlenség esete.

Ezzel az ülés véget ért.

Színház.

A Gésák tegnap esti előadásán egy kis parázs tüntetést rendeztek Szabó Irma, a legbájosabb Juliette mellett. Kapott egy szép virágsokrot s egy dobozt telve ruhákkal s finom selyemszövetekkel.

A közönség perczekig tapsolt a fiatal, szép reményekre jogosított művésznőnek.

foróban süt s mar tikasztó a hőség. Meg tubarózsákkal érzik, a halottas-házak koszorúinak szokott illata.

De a nagyasszony fázik, Téli posztókenő van vállain, mégis fázik.

— Mekkora szerencsétlenség! — így sopánkodik. — Ugyan ki hitte volna! Azt mondják

A nagyasszony küldi, hogy menjen a kertészhez, rendeljen egy koszorút, de ne te, majd magam megyek!

De vajon küldjön ő koszorút? Bárcsak ő is odalophatna egy koszorút! Ha kitalálják, hogy ő küldte, visszaküldik. Mindegy!

Es mégsem ő megy el megrendelni, a cselédet küldi,

— Ne tegyen semmi szalagot rá és ő küldje el a halottas házhoz. Ne szólj róla Klári senkinek.

— Értem, instállok — mondja a cseléd halkan. Tetszik neki, hogy a hallgatására biznak valamit, meg hogy elmehet valamerre kibeszélgetni magát.

— Es lassan jársz, ha lemész... Mikor lesz a temetés?

— Holnap. Azt hallottam instállok...

— No csak most eredsz, de halkan, Klára,

halkan... Hosszu idő az, holnapig! Mintha itt feküdnék nála a halott. Valahogyan letelt a nap mégis, az este volt a leghosszabb. Lámpát se gyújtottak s a cseléd is jókor lefeküdt. A

Az előadás közben nem tartozott a legjobbak közé. A szereplők nem is gondolják, mily kellemetlenül hatnak a közönségre azok a kínos szünetek, melyek a tegnapi előadás folyamán gyakran előfordultak. Huszadszor ádák a gésákat, illő-e, hogy ez a leggyengébb előadás legyen?

Szacsvay marad. Szacsvay Sándornak, a debreczeni szintársulat kiváló tagjának tudvalevőleg Relle Ivan, a pozsonyi szintársulat igazgatója nagyon előnyös ajánlatot tett. Ennek daczára Szacsvay Debreczenben marad, mert — mint örömmel értesülünk — Komjáthy újabb 2 évre szerződött.

Odry Árpád távozik. Odry Árpád szintársulatunk tagja a jövő szezonzra Makó Lajoshoz szerződött.

Táviratok.

A kabinet alakulása.

Budapest, Febr. 22. Ér. 11. ó. 30 p. (A «Debr.» ered. táv.) Lukács László pénzügyminisztert Széllnek sikerült kapacitálnia, tehát megtartja tárczáját, kereskedelmi miniszter valószínűleg Hegedűs lesz. Perczel belügyminiszter megy, a többi marad. Ház elnöknek Berzeviczynek van kilátása.

A francziaországi események.

Páris, febr. 22. A Debr. ered. táv. Davout auserstádti hg., a becsületrend nagy kancellárja a külügyminiszteriumban valamennyi miniszter jelenlétében átadta Loubet elnöknek a becsületrend nagykeresztjét. Majd a külügyminiszteriumban Loubet elnöklete alatt minisztertanács volt, amelyben Loubet elnök közölte annak az üzenetnek a tartalmát, amelyet a kamrákban felolvastak. A minisztertanács elhatározta, hogy csütörtökön, Faure temetése napján a hivatalok és iskolák, továbbá az érték és árutözsdek zárva maradjanak.

Fanatikus lelkesz.

Szent-Pétervár, febr. 22. A Debr. er. táv. A bíróság büntető osztálya hetfőn kezdte meg a nyilvánosság kizárásával a végtárgyalást Belaki-wicz kath. lelkesz ellen, akit azzal vádolnak, hogy községének tagjait fanatizmusból sanyargatta. A tárgyalás megnyitásakor az igazságügy. is jelen volt. Számos tanut idéztek meg.

va, süttötte a nap azt is, melegítette az örök hővőség élé.

A ravatalos ház asszonya kiült a koporsófedél mellé. Nem volt fekete ruhában, kariton szoknya volt rajta és a rendes kék könténye eleje kötve, Ölebe kulcsolta a kezét. fálnak támasztotta a fejét s nézett a semmibe. Nyugodt, mozdulatlan volt az arcza most is, mintha minden izom össze fagyott volna rajta.

Kijött utána a férje is, leült ő is. — A két öreg közt a koporsófedél, — a melynek egy veréb röpött a peremére s csipegetve billegett.

Ez volt kilencz órákor.

A nagyasszony kitekintett, de hirtelen visszahúzódott, látva a mozdulatlan asszonyt, — a kinek a szeméből mintha mérhetetlen, sötét gyűlölet nézett volna által ő hozzá. — Pedig sem szeretni nem tudott az immár senkit, podvás közöny a tekintetben, semmi egyéb.

Dél is elmúlt, mikor ismét átnézett hozzájuk. Addig még a szoba ajtaját is magára zárta. A cselédje nem tudja mire venni ezt a sok fészkelődést.

A szomszédban minden úgy van, mint az imént.

A két öreg szóttlanul ült a tornácson, talán meg se mozdultak egész délelőtt. Fecskék suhannak el előttük, csak hogy a váluakra nem szálnak, oly mereven ülnek. A nap még

nagyasszony forgolódott az ágyában s akár megolvashatott volna minden ablaka alatt elhangzó lépést. — Ugy örvendett, ha zajt hallott.

Egyszer csak megállt az ablak alatt valaki s tetőváza kocogtatott az övegen. Ő megijedt... Megint hallatszott a zörgés. Odament hát az ablakhoz:

— Ki az?

Választ nem hallott. Némi habozás után kissé félrehúta a függönyt.

Egy leány állott az utcán. Nagyon összehúzta a kendőjét s aggodalmasan tekintgetett jobbra-baira. A nagyasszony hirtelen sikolylyal eresztette le a függönyt. Kisértet volt...

Keresztet vetett, de nem volt képes visszamenni az ágyába. Ott didergett az ablak mellett, mezítláb. Valakinek a lépései hallatszottak messziről s a ki az ablak alatt állt, tovább ment... Később megint visszatért, megállt és várakozott. Végre elment. Az utca vége felé ugyanis megállt, de nem tért vissza, Csend lett az utcán.

A nagyasszony óvatosan reszketve húzta félre a függönyt csücskét s a nyíláson ügyelt ki az utcára. Háttha erre jön?... Megis óhajtott volna látni a gonosz,

bűnös leányt.

Isten bocsásson meg neki s vigasztalja kétségbeesésében.

Zendülés Venezuelában.

London, febr. 22. A Debr. ered. táv. A Reuter ügynökségnek jelentik Carracasból: Ramon Guerra, Guarico új venezuelai állam elnöke föllázadt A n d r a d e szövetségi elnök ellen.

Mária Immaculata halála.

München, febr. 22. A Debr. ered. táv. Luipold régens herceg Mária Immaculata főhercegnőért 10 napi udvari gyászt rendelt el.

Kiegyezés.

Budapest, febr. 22. A (Debr. ered. táv.) Az ellenzéki konferencia Széll Kálmánal tárgyalt. Széll Kálmánt igen szívélyesen fogadták s megélték.

Turene francia nagykövét köszönete.

Budapest, febr. 22. (A Debr. ered. táv.) Turene francia nagykövét megköszönte Madarász képviselőház elnökének a képviselőház azon részvétét, melyet az Faure elnök halála alkalmából a Francia köztársasághoz intézett.

H I R E K.**Mulatságok sorrendje.**

Február 25. Az izr. jótékony nőegylet debreczeni vásár mulatsága a »Bika-disztermben.

Február 25. Jogász táncestély a »Margit-fürdő» táncstermben.

Egy kínos kérdés.

Enekeltek gyenge térről
Már eddig eleget,
Elsírátták, a mi nem volt,
Annyiszor már a telet.
Hogy a jégre nagy a szükség
Tudja minden kiskorú,
Hauer Bercei és a többi
Mind a jégért szomorú.

És hogy mégis csak a térről
Zeng, dalol most kis dalom,
Sajnos! meg van erre, kérem,
A szomorú alkalom.
Mert a jégről, mert a térről
Lehet is szó módfelett,
Hisz az ember azt se tudja:
Tel van még, vagy kikelet?

A dolgoknak ily folyásán
Sok ifju szív kesereg
És átkozzák szörnyű módra
Ezt a hitvány, csúf telet.
Überziher nincs kiváltva
Nagy kabát becsapva már...
Az idő a télnél tart még?...
Vagy talán tavaszra jár?...
Bandi.

* Szemle háziezredünk felett. Latser Viktor daudárparancsnok ma este a gyorsvonattal Debreczenbe érkezik és csütörtökön, pénteken szemlét tart a 39. gyalogezred legénysége felett.

* K. Tóth Kálmán beteg. Mint részvétellel értesülünk K. Tóth Kálmán napok óta ágyban fekvő beteg. Kezelő orvosa semmi komolyabb fordulattól nem tart, s úgy remélhető, hogy állapota jóra fordul s mielőbb elhagyhatja az ágyat.

* Visszajönnek a 16-os huszárok. A debreczeni helyőrség létszámában az ideiglenes hadgyakorlatok befejezésével fontos változás áll be. Budapestről visszarendelik az ott állomásozó 16. huszárezredet; illetve annak törzse és három százada foglalja el a most

épülő, nagy lovassági laktanyát, A 16. huszárezred, amely egyizben már huzamos ideig volt Debreczenben és e város környékén, — tulajdonképpen haza jön, miután a derék magyarezred legénységét Debreczen vidékéről sorozták.

* Márczius 1-én jár le a főiskolai pénztári hivatalnál betöltendő segéd-tisztviselői pályázata. Figyelmébe ajánljuk a reflektálni óhajtoknak, hogy főiskolánk erre az állásra olyan egyént óhajt alkalmazni, aki lehetőleg szépen és elég gyorsan ír, lehetőleg valamely középiskolát végzett; a ki ennél is nagyobb kvalifikációval rendelkezik, előnyére válik. A pályázattól ne tartson vissza senkit az az aggodalom, mintha erre az állásra már kiszemelt egyén volna, mert a z t e l j e s s é g e l n i n c s, valamint ne riassza el az arra képeseket az se, hogy egy évig csak ideiglenes lesz a választás, s csak azután allandósítva: mert aki képességet érez magában a komoly, szorgalmas és kitartó munkára, nincs miért féljen az allandósítás megnevezéséért, Csupán irnoki minősítéssel e helyen a szolgálatot nem lehet elbirni, mert akadályozás esetén köteles a pénztárnokot helyettesíteni; végtére is szemelgett kell tartania főiskolai hatóságainknak, hogy ily módon a nagyobb és fontosabb állásra magának férfiakat neveljen.

* Nyilatkozat. Vettük a következő nyilatkozatot: Alulírott a »D. R. U.« f-br. 20-ki 51-ik számában felhevült állapotban megirt nyilatkozatomat ezennel visszavonom s érte, a megsértett czikkiről bocsánatot kérek.

Debreczen, 1899. febr. 21.

Tar Zoltán.

* Vásár a Bikában. Az izr. nőegylet választmánya tegnap este ülést tartott, melyen elhatározatott, hogy az estély f. hó 25-én szombaton tényleg meg fog tartatni a rendezésre nézve végleges megállapodásokra jutottak. A rendezőség ezután is felkéri a t. közönséget, hogy azok, kik jelmezben jelennek meg az estélyen, esti 9 óra előtt gyülekezzenek.

* Két nyilvános köszönet. Molnár Mihályné végrendeletében a 136 tagból álló ispotályi szegényeknek egyenként húsz (20) krajczárt hagyott, mit most a szegények köszönettel felvették nyilvánítani s haláljukat fejezik ki a nemeslelkű adakozó iránt. Ugyancsak Molnár Mihály és testvérei köszönetüket nyilvánítják mindazon rokon, ösmerős és barát, valamint mindazoknak, kik édes anyjuk Molnár Mihályné temetésén megjelentek.

* A kereskedő ifjak Márczius 4-én tartandó táncestélyére nagy az előkészület. A rendezőség a meghívókat már szétküldte, a mit a legnagyobb tapintattal és körültekintéssel igyekezett teljesíteni. A páholyokra már tömeges előjegyzés történt városunk előkelő családjai által, a miből a rendezőség örömmel konstataíthatja, hogy a fáradságot biztos siker fogja koronázni.

* Máglyán megsütött munkás. Hajmeresztő és pártját ritkító gyilkosság történt e napokban a Szepes-Olaszi határban fekvő erdősegekben. A bűntettet f. hó 18-án fedezték fel s azóta Szepes és Lipótmegye lakosságát nagy izgatottságban tartja. — A lipótmegyei Lucskó és Kelemenfalva lakosága többnyire erdőtaralással foglalkozik. E két község néhány emberét a szepes-olaszi határban fekvő erdők letaralásához szerződtette egy ottani fakereskedő. A favágók erdei tanyáján e napokban viszály támadt, melynek okozója általában Zahrandik András lucskii lakos volt, miért is őt a kelemenfalviak meg akarták verni. A mint a lucskiiak társukat veszélyben látták, segítségére siettek. Erre iszonyu vé-

renzés keletkezett a két táborra osztott munkások közt, baltakkal vagdalták egymást, de a lucskiiak jóval kevesebben voltak, amazok által szétverettek. E közben a viszály okozóját Zahrandik Andrást a kelemenfalviak elfogták s embertelen módon kivégezték: kezét s lábait összekötötték s az égő máglyára dobták. Kiáltására ismét összefutottak társai s megtámadták a máglya körül állókat, de Zahrandikot már későn húzták ki a tűzből, halálra vált s néhány óra múlva kiszemelt. A rózsahegy-i tszék sürgősen utastá a szepesi rendőrséget, hogy a 17 gyilkost, a kiknek fogkolomposa Zachner Janos, az erdőben fogdossa össze.

* A »BikarCholim» debr. betegsegélyzőegylet f. hó 20-án tartott ülésén a tisztviselőjelölés a következőleg történt: Elnök-jelöltek: Rosenberg József és Csengeri Imre; alelnök: ifj. Fülöp Ignác és Csengeri Imre; pénztáros: Rosenberg Simon és Glück Adolf; ellenőr: Schwarz Fülöp és Glück Adolf; betegfelügyelő: Braun Herman, Goldberger Dávid, Weinstein Éia, Kuöpller Simon, Glück Herman fakereskedő és Geiger József; és orvosjelöltek: dr. Kenyeres Elek és dr. Róza Mór. A választó közgyűlés f. hó 26-án d. u. 2 órakor az izr. iskola tanácstermben fog megtartani.

* Házasság-célú viszony. Egyik vidéki napilap nyílt-téri rovatában a következő férfias nyilatkozat jelent meg tegnapi.

Ez uton kijelentem, hogy én én bárkivel házasság célú viszonyban nem állok.

Jankovits Ferencz,
fogtechnikus.

* A maccenás. Bukarestből írják: A világ sajtóját bejarta a hír, hogy a magyarországi egyetemekről kiutasított Bolcas Lucsiannak mily nagy szerencséje akad. Egy dugszagad tőkepenés Somanesku Száva örökbe fogadta s késznek nyilatkozott, hogy tanulmányi bevégeztéig havi 300 francot fog neki juttatni. Bukaresten e hír, mígön először felmerült, meglehetősen csodálkozást kellett. — Somanesku Száva képviselő volt, kiről eddig a világ nem is tudta, hogy oly vagyonnal bír még kevésbé ismerték pedig jószívű adakozóinak. Nem is ő a jó szívű mecénás. Az igazság az, hogy a k o n z e r v a t i v p á r t az egyént és az esetei, politikai céljaira akarja kiaknázni és ezek érdekében hozza meg az aránylag nem is oly nagy áldozatot. Adja pedig a pénzt Filipescu Niku Bukarest volt főpolgármestere, akinek mert a Lahovárrival vívott végzetes párbajból ismeretes és a ki a konzervatív part egyből folyó g következtéseket vonni lehessen Somaneskut kellett maccenásná lenni, ki e szerepben nem is érzi magát rosszul.

* Csajthay Ferencz állapotában máni némi javulás állott be. A sebesült könnyebben érzi magát, láza némileg csökkent, de azért még elég súlyos arra, hogy aggodalomra adjon okot. Bartha tanár és dr. Boross Ernő orvosok önfeláldozó ápolásának azonban, mint örömmel ért-szülünk, talán sikerülnie fog a sebesült szerkesztő talpra állítani.

* nagynéni költségvetése. A gardámok természetrajzában a nagynéni a furfangosok alosztályába tartozik. Kiderül ez az alábbi mulatságos históriából is, a mely most, mint a legfrissebb süetű nagyváradi pletyka jutott el tudósítónk révén mi hozzánk. A szalonai ifjuság balján történt, hogy két nagyváradi fiatal gavallér igaz bihari tüzzel kurizált két karcsu, szép leánynak s a szupercsárdásban vigan hangzott a Soh'se halunk meg! A fiatal urak táncz közben egyre invitálták a két kis tündért:

— Jöjjenek be Váradra is bálozni.

— Oh, nem lehet, a néni nem engedi.

— Hol a néni?

A néni ott ült egy nagy tükör alatt s ravaszul mosolygott. Dohányszínű selyemruháiban, chignonos frizurájával alapszájában igen szelíd jelenségnek látszott, csak lorgonja mögött szaporán hunyargató szeme volt egy keveset nyugtalanító.

— Ugyan hova beszélnek, az rettentő pénzbe kerül.

A fiatal urak összesugtak s kijelentették, hogy ők minden költséget elvállalnak. A nagynéni ismét nyugtalanítóan hunyorgató s ultimátumnak kimondta.

— Hívenformán ott leszünk!

Ott is voltak s lezajlott a mámoros nagy váradi bál éjszaka. A fiúk a hotelben éjjeli muzsikát adtak az agyoncsárdásított leányoknak, aztán kikisérték a familiát a vonatkoz. Harmadnap, a mikor még fülükben zsongott a leányok édes kacagása, levél jött Nagyszalontáról. A néni írt s megküldte ezt a költségvetést:

Vasuti jegy, kocsi és hordár	14 frt.
Hotel és borralaló	20 »
Ruha és bali czipő (csak igazítás)	85 »
Fodrászné	3 »
Sőfőrszesz (Ellának fajt a feje)	1 »
Hajtű, czérna, fettepuder	3 »
Két csipkezebkendő (Sári vesztette el)	6 »
Belőrtünk egy konzol tükröt ..	60 »
Pista ur későn ugrott le a vonatról, ezért vészfék és büntetés	20 »

Összesen 212 forint

A fiatal urak megdöbbenve szaladgáltak pénz után hogy kifizessék a furfangos nagynéni expenzóit, a mely becsületére válnak ama bizonyos diplomás uraknak is, a kik őszintén szent nevében nyúzzák és skalpozzák a jogkereső közö séget.

* **Elfogott tolvaj.** Török Ferencnek rendes foglalkozása az urikocsiság volt ezen mesterségéből nem tudott megélni és ezért más vétkes de könnyebb után látott, ami nem állott egyébből, mint lopásból. Már többször lopott, de soha nem csíphettek rajta. — A legutolsó kísérletet egy vadég utczai határlajdonosnál tette a honnan több arany és ezüst neműt lopott el, de még mielőtt a kapu t a v o z h a t o t t volna a lopott holmikkal, elfogták és átadták a rendőrségnek, a hol egyelőre fogva tartották.

* **Lefényképezett műkedvelők.** A pénteken és szombaton nagy tetszéssel tartott műkedvelői előadás palotás-tánczának szereplői lefényképezették magukat. Nagyon helyesen tették, hogy ezt a feledhetetlen szép estvét megörökítették. Ohajtandó volna, ha a többiek is követnék példájukat, különösen a Görög tablóban szereplők lefényképezését ohajtana nagyon a közönség. A főlvételei lovag Chylinszky György eszközölte.

* **Megszökött csendőrmester.** A múltkoriban említettük, hogy a csendőrök a beregszászi csendőrség távirati megkeresésére a depr. pályaudvaron letartóztatták Damó F. csendőrmestert, ki hivatalos pénzeket sikkasztott. — A csendőrök az őrmestert Beregszászra akarták kísérni, de az az őt kísérő csendőrök elől megszökött. Most ismét keresik a sikkasztó őrmestert.

* **Vádolt, aki vádol.** Vaskohi levelezőnk írja, hogy Barta Mátyas v. szoholdi lakos favágó társaival egy korcsmába betért üdögálni, Palinkázás közben Zdrinka Petruval összekapott és isteu igazában összevissza lapostá. Ettől annyira beteg lett, hogy az orvos belső életveszélyes sérüléseket konstatált nála. Az apja azonban nem tett a bíróságnál jelentést, mert várta a halálát, akkor ugyanis felbenczolják. Zdrinka meg sietett

a járásbíróhoz és vitt látvelevelet, hogy Barta megszurta Mikor az idézés daczára elmaradt vádlottról azt jelentették a bíróságnak, hogy élet-halál közt fekszik, mert Zdrinka megverte kiderült a titok, hogy aki vádolt, tulajdonképp vádlott s természetes, hogy más fordulatot vett a vizsgálat.

* **Gyilkosság két véka buzáért.** Hirt adunk róla lapunkban annak idején, hogy Hajdu-Böszörményben meggyilkoltak egy jómódu gazdasszonyt: özvegy Molnár Mihálynét. A gyilkos megfojtotta, majd kirabolta. A böszörményi csendőrök a legszélesebb körű nyomozást indították meg a tettes kinyomozása és kézre-erítése iránt s felmerült gyanu okok alapján le is tartóztatta a meggyilkolt unokaöcsését. Par nap után azonban szabadon bocsátották, mert alibi-jét igazolta s terhelt adatok sem merült-k fel ellene. A csendőrség azóta nyomozott, míg végre tegnap letartóztatta a gyilkost Lázár J. H.-Böszörményi lakos személyében. A gyilkos a csendőrök előtt töredelmesen bevallotta tetét. A gyilkos a csendőrök átadják a böszörményi bíróságnak.

* **Holttest a kutban.** Szegedről írják Rejtélyes halálal halt meg e hó 20-án egy beteges öreg ember: Kis József fuvaros. Kis J. a feleségével s vejevel lakott a házban, a mely tulajdonosa volt. A 67 éves ember már hosszabb idő óta betegeskedett. A felesége, Balla Teréz bement a betipiaczra élelmiszert vásárolni s hogy ez megtörtént, hazafelé igyekezett. Bennyitott az udvarba, ahol semmi sem mutatva, hogy ott valami szerencsétlenség történt. Bennyit a szobába s nagy meglepetésére beteg eletparját nem találta az ágyban, Keresni kezdte az udvaron és ekkor látta meg, hogy az udvar csekély mélyégű, alacsony kává kutjából két emberi láb mered elő. Odarohant s ott találta az öreget fejfel a vízbe fordulva, halva. A halál oka kiderítve nincsen, de valószínű, hogy a beteg erős lábban, öntudatlanul jutott ki az udvarra, ahol aztán az alacsony kutba esett és meghalt.

* **Relyélyes gyilkosság.** Tegnap este a székellyhid csendőrség sürsőnyileg értesítette a nagyváradi kir. ügyészséget, hogy ott Takács Józsefnét, egyik jómódu parasztagazda feleségét ismeretlen tettesek meggyilkolták. A távirát folytán Pop Aurél dr. kir. alügyész a vizsgálat megejtése vegett azonnal a helyszínerre utazott.

* **Halálozás.** Polgár özv. Nagy Mihályné sz. Nagy Zsuzsanna asszony élt 80 évet meghalt 1899 február 21-én temetése február 22-én d. u. 2 órakor lesz a Darabos utca 54. sz. házatól a nagy templomban tartandó kyzásima után a Hatvan-utczai temetőbe örök nyugalomra tetetni. A temetést Gebauer tem. intézete rendezzi.

* **Köszönet nyilvánítás.** A folyó hó 18-án megtartott nyomdászbalon felülíztettek: Mihálovit Jenő, Szikszay Cyula 5—5 frt, Hoffman Sándor, Komlóssy Dezső, Első Magyar B-tüöntőde r.-társ. (Budapest), Doszpoly János kereskedő, Niházy Daniel, Szabó Ferencz (H.-Bö-zörmény) 2—2 forint, Komlóssy Arthur 1 forint 50 kr., Somos Árpád, Karai Sándor, Adler Henrik, Donogán István, Schaff János, Molnár Karoly nyomdász, S. Szabó József, Nemeth András, Komlóssy Miklós, Mayer Jenő, Ember Lajos, ifj. Gyürky Sándor 1—1 frt, Széchenyi Istvánné, Erdélyi Ferencz 50—50 kr, Mindnyájuknak halás köszönet mond — a rendezősek.

* **Konfiskált gyűjtés.** A magyarországi oláhok között — a mint több ízben jeleztük — gyűjtést indítottak meg a románok egyik hazaaruló érsekének, baró Siguna Andrásnak — aki 1848-ban az oláhoknak a magyarok ellenségeivel történt szövetekezését megcsinálta — szobrot emeljenek. Ennek a gyűjtésnek egy kis részével legutóbb olyan valami történt, mint a mi egy másik hazaaruló Janku szobrára indított gyűjtéssel. A szoborra — a mint az aradi Tribuna Poporului írja, — Petrozényben Sztanka Ábrahám lelkész is gyűjtött a nélkül, hogy a hatóságoknak erről jelentést tett volna. A járás főszolgabírája a belügyminiszter 1897. június 17-én kibocsátott rendelkezésére, valószínű több, előbbi rendelkezésre való hivathozással a gyűjtés összegét — mindössze

öt forint 53 krt — befoglaltatta, a lelkészt pedig tíz forint pénzbírságra, esetleg egy napi elzárásra ítélte el. — Ily módon a lelkész mártírja lesz a »nagy« Siaguna kultuszának a ki a magyarok egyik legtelhetlenebb ellensége volt.

* **A Bika kávéházban ma szordán este Rácz Károly zeneestélyt tart; számos látogatást kér a bérlő társaság.**

Az 1475. számú fegyencz.

(Mattasich-Keglevich a möllersdorfi fegyházban.

— Saját tudósítónktól. —

Zágráb, február 21.

Mult szombaton a zágrábi pályához peronján egy szomorú menetet bámultak meg a gyorsvonat utasai. Egy főhadnagy, egy kaplár és két szuronyos közlegény kísérete mellett egy katonai fegyenczet indítottak utnak a möllersdorfi katonai fegyházba, amely Alsó-Ausztriában van. De milyen nagy lett volna a szenzáció az utasok között, ha tudták volna, hogy tulajdonképpen ki is az a szomorú, karcu fiatal fegyencz, aki lesütött szemmel haladt a két közlegény szuronyai között!

Mattasich Keglevich, a volt huszár főhadnagy, a szerencsétlen Kóburg Lujza szerencsétlen lovagja.

Az egykori daliás huszár főhadnagy fekete daróczból készült hosszú Ferencz-József-kabátot, ugyanolyan szövetű és színű nadrágot és sapkát viselt. Sapkájának belésén belül ott van a »g« betű (grün) és az 1475-ös szám. A szokatlan darócz annyira kivette a formájából, hogy utközben senki sem ismert rá, pedig a vonat hosszabb ideig időzött a gráci állomáson, ahol Keglevichnek sok ismerőse szokott megfordulni. Így szállították a rabot Möllersdorfi felé!

Ennek a katonai krimioalisztikus regénynek utolsó eseményei ekként folytak le:

A zágrábi katonai törvényszék két hónappal ezelőtt hat évi fegyházbüntetésre ítélte el Mattasich Keglevich huszár főhadnagyot több rendbeli dehonosztáló cselekmény (vaitóhamisítás, sikkasztás) és a katonai fegyelem megsértése miatt.

A zágrábi katonai törvényszék ezt az ítéletet megerősítes végett felterjesztette a bécsi katonai főtörvényszékhez.

Az alatt az idő alatt, amíg a vizsgálat folyt és a hozott ítéletet meg nem erősítették, Mattasich-Keglevich a zágrábi katonai áristom 3. sz. celájában lakott.

Helyzete türhető volt: a maga ruhait viselhette, felelőseiből tisztí menaszt hozott, továbbá megengedtek neki a dohányzást is. A főhadnagy szenvedélyes dohányzó és azelőtt sok pénzt költött a legdrágább egyiptomi cigarettémekre.

Amikor előtte a tvszék ítéletét kihirdették, az elnöklő hadbíró-ezredes kijelentette, hogy mindaddig, amíg a bécsi katonai főtörvényszék ítélete meg nem érkezik, helyzetében semmiféle változás se fog bealtni. Ugy is történt.

E hó 8-án két okmány érkezett Bécsből Zágrábba. Az egyik a bécsi katonai főtörvényszék ítélete volt, amely jóváhagyta a Mattasich-Keglevichre kiszabott 6 évi fegyházbüntetést, a másik pedig a hadügyminiszterium utasítása, amely szerint az elítélt haladéktalanul elszállítandó erős fedezet alatt az alsó-auszertai möllersdorfi katonai fogházba.

A főhadnagy mögött immáron lezárultak a fegyház vaspáncélos ajtai, ahol 6 hosszú évig fogja enni a rabság keserves fekete kenyereit, mialatt majd vissza-visszatérnek az emlékek a szőke hercegasszonyról, a nizzai fashionable fürdőletről, a párisi szép neparól és a romantikusán magányos Loborról.

Ruhája a többi katonai fegyencétől nem különbözik, első tekintetre csak az árulja el a rangjától megfosztott tiszte, hogy ő is, mint a többi degradált tiszt, fekete daróczruhát visel, míg a legénységi állományhoz tartozó fegyenczeknek sárgaszínű a darócz ruhájá. Zarkája a möllersdorfi katonai fegyház első emeletén

van és eléggé tágas: huszonnégy szerencsétlen rabtársával lakik benne. Ugyanebben a tágas teremben töltött el több mint négy évet az a boldogtalan főhadnagy is, akit 1887-ben zártak be a most használatban levő Mannlicher-fegyver modeljének elsikkasztása miatt.

Egy fegyencz, a ki egy-két nap előtt szabadult ki a möllersdorfi katonai börtönből, a következőket mondta el Koburg Lujza herceggasszony lovagjáról:

— Miattasich-Keglevich nagyon szomorú és keveset beszél rabtársaival. Erősen reménykedik abban, hogy csakhamar ki fog derülni ártatlansága. A volt huszár-főhadnagy magas, sovány ember, hajlékony és karcos, mint valami uri lovas, — beesett barna arcában sötét szemé izzón ég. — Roppantul panaszkodik az élelmezés miatt és mindjárt másnap, hogy megérkezett, betegnek jelentkezett, hogy ember-égesebb koszthoz jusson. De hiába, az orvos egészségesnek nyilvánította. Nem hiszem, hogy végig tudna szenvedni hat évig a fegyházi életet...

A rab reggel ötkor két föl és reggeli sétája után betér dolgozni — az asztalos műhelybe. Mint minden hosszabb időre elítélt fegyenczet, munkára fogták Miattasich-Keglevichet is, a kit az asztalosok közé osztottak be. Élelmezése a következő: hetenkint csak kétszer (csütörtökön és vasárnapon) kap tizenkét dgr. húst, reggelként leves (zupát) és naponként egy adag komisz kenyeret. A möllersdorfi nagy sárgaházba nagyon egyhangú és komisz életet talal az epikureus udvaronc, a kit az udvari élet és az angol világszállodák annyira elkényeztettek.

Látogatókat majd csak az első három hónap letelte után fogadhat, akkor is csak minden második vasárnap délután egy-egy órára. Egyelőre csak levelet írhat megtört edes anyjának és beteg fogadó atyjának a labori kastélyba Zlatar-Bisztricza mellett...

Az ember szinte maga előtt látja a darócban is eegáns ifjut, amint a czella rideg asztalán keserves könyvek között írja a levelet, majd mikor a boritekra ráírta: Labor, u. p. Zlatar-Bisztrica, — bangosan lözökog.

Mert eszébe jut Labor, a régi uri kastély a Csernagora szelid hegylánczolatai közepette, ahol olyan boldogan töltötte gyermekkorát, majd merész almaid szölte a nagyra-törő ifjúságnak, majd végül, ahol a szépséges szöke herceg asszonygyal együtt hallgatta meg a mult tavasszal a régi horváth népdalokat és az erdei kapoln harangzugását.

Nyílt levél,

A „Dunky testvérek» czégnek

Kolozsvárt.

A ki czikkeimet figyelemmel olvassa, tapasztalhatta, hogy az k rendesen nem egészen aktuálisok; még pedig azon egyszerű okból, hogy soha sem szoktam ujjaimból szopni valamit, hanem adataimat a sajtó vagy beküldött tudósítások útján beszerezem. Mesterségemhez hiven tablókát rendezek a kész alakokból: óvatosan körülvágyva illeszttem a stafázsok közé s a mennyire csak lehet jól megvilágítom s jól megvilágítom a hátteret, hogy ki-ki tisztán és kidomborítva lássa azokat.

Ennek alapján készült a rendjelek tejtja» czimmű cikksorozatam is. Hogy az án még is a Dunky testvérek czég cs, és kir. udv. czime hamisítottnak van nyilvánítva, ismét Herczeg Sandor hatványozott szédélgeséről tett bizonyosságot.

A mult év végén csakugyan olvastam a hivatalos közlemények közt a Dunky czég kitüntetését s én akkor miuden utógondolat nélkül belenyugodtam, épp úgy, a hogy most is Bánffy br. Szent-István rendjelét tudomásul veszem.

Kuszkó István szerkesztő szavahihető sorai után most tűnik ki, hogy mennyire félrevezetett Herczeg Sándor, midőn többek társaságában egy helybeli vendégfogadóban ekkép nyilatkozott:

— Nem ér már egy fabatkát sem az olyan üzlet, hol a firmából az udvari cím hiányzik.

Erre sikeres eljárásának nagyobb hitelül a Kolozsvári Dumky testvérek czégére hivatkozott, melynek most legközelebb ő szerezte meg a cs. és kir. udv. czimet. Hát ki ne hiné ha a kitüntetés az elbeszélése előtt három héttel hivatalosan megerősített? Elég vakmerőség, hogy a gyalázatos szédélgő még a hivatalos pecsétet is a maga hasznára kisajátítja.

A mi a szabóságunkat illet, ebben sem szabódok, és ha tetszik, nyíltan megnevezem azon Kolozsvári egyént (P. I. ki azt nekem 12 év előtt mint szép haladásuk oldalát felhozta, de korántsem kicsinésből említette, sem én nem tettem ily czélből zárjel alá. Csupán curiosumból hoztam annak a visszás állapotnak megvilágítására, hogy a rég vajundé ex-lex kormány nem mindig az illető tanált mestersegehez, min inkább a párt uniformisához szabja a rendjel-sujtasokat.

Miután irka-firkának egyéb czélja sem haszna mint az igazság kiderítése, úgy látszik czéломat részben elértem. Örvendek, hogy a fenti czég Herczegtől meghurcolva végre rehabilitálva van, hogy így indirecte az igazság fényében a bünös sötét alakja még kormosabban feltűnik.

A szelöztetés soha sem árt, rostálásban hull a konkoly. Bár rehabilitálva lene a többi is, szívesen írom alá mint most:

Igaz tisztelőjük
Gondy Károly.

KÖZGAZDASÁG.

Az aranka tartása.

Már a löhere eivetésénél arra kell ügyelnünk, hogy lehetőleg arankamentes vetőmagot használjunk, ennél fogva ha saját termésű vetőmagot használunk úgy legczelszerűbb azt olyan területekről begyűjteni, a melyek teljesen arankamentesek. Ha kereskedőtől vásároljuk a vetésre szolgáló magot, miníg arankamenteset kössük ki, illetéleg legczelszerűbb plombozott magot vásárolni, miután ez megvizsgáló állomás által megvizsgáltatott és csak az arankamentes és különben is minden tekintetben kifogástalan mag a tenyészlet kezdetén ismételtén át kell nézni, hogy nem-e lépett fel az aranka, a melyet legjobban minél előbb kiirtani. Ha őszel nem találtunk arankát úgy azért tavasszal ismét át kell nézni, hogy 10—10 lépésnyi távolságban munkásokat állítunk fel a kik lassan végighaladva s tablán megkeresik az arankás foltokat, a melyek szután egy a földbe szurt ágga megjelölendők. Igen sűrű herésekben, melyeket az összetiprától akarunk megkímélni, az arankás foltokat az első kaszálás után jelöljük meg közepén húzzuk össze. Itt jó még egy 50—80 cm. széles herekarikát feláldoznunk az arankás folt körül, mert ebben az aranka ficom hajtásait gyaníthatjuk. A kijelölés után rögtön lássunk az aranka elpusztításához, miután pár heti késedelem következében sokkal nagyobb felületet pusztíthat el, másrészt pedig virázkik és magot hozhat, minek következtében azután a jövő évben fokozottabb mérvben lép fel és pusztításai is nagyobb arányokat ölthetnek. Az aranka irtására ajánlatosak a következő eljárások: Miután az aranka növényeket a föld

felett csak 2—3 cmnyire öleli át és úgy sülyeszti abba szívó szemölcsseit, igen czélszerű a herét egész rövidre levágnai vagy letarlózni. A levágott részeket minden veszteség nélkül kosarakban szállítatjuk el a szántóföldről. Ezután az arankás foltok közvetlen környékét sűrű fogu vasgerebélyekkel gondosan meggeréblyéztetjük és pedig mindig az arankás folt központja irányában. A gerebélyezésnél kapott összes hulladékot a szántóföldről el kell távolítani és komposzt készítésére felhasználni, de csak addig, míg az arankamagot odm hozott. Ha az aranka már virágzásban van, úgy ez arra mutat, hogy szántóföldünket nem vizsgáltuk meg elég gondosan és akkor a felemlített munkalatoikat annál gondosabban kell végezteni, nehogy a természetben foglalt, már érett magvak kihullhassanak és elhurczoltassanak. Az arankát sohasem szabad feltakarmányoztatni. Az arankától megszabadított földet czélszerű komposzfölddel betakarni, a melyen az új herehajtasok könnyen eivörhetnek, vagy pedig felásuk és ujlag bevetjük. Az aranka elsoo úgy is védekezhetünk, ha lesaralozzuk, szalmával letakarjuk és leégejük: szokásban van egyes helyeken, higitó kénssavval való irtása, csak hogy ettől a löhere is sokat szenved. Az olyan szántóföldeken, a melyen az aranka tömegesen lép fel, nem lehet mást tenni, minthogy a magkepződés előtt felszantjuk és takarmánymagvakkal ujlag bevetjük. Az árpapolyvat szintén előnyvel használják az aranka irtására. Egy herés, melyet zabbal együttesen vetettek be annak learatása után annyira arankás volt, hogy egy körülbelül 9 hektarnyi területen 150—200 arankás folt volt. Kártérítési panasz a megkereskedő ellen megtehessen keves kiállításal kecsegtetett, miután az illető terület a vetés és az aranka fellépése közötti időszakban birtokost cserélt; szakértő gazdák az illető herés területet az aranka tulságos felépése miatt elveszetteknek jeientették ki. Kivéte esen kísérletet az egész területet nem szantottuk fel rögtön, hanem a feiszantást a jövő tavaszra halasztottuk el. Mindenekelőtt néhány szekér már kisse rophndt és így takarmányozásra alkalmasan árpapolyvat hordtak ki és azzal az arankás foltokat 3—4 cmnyi magasságban befedték és alatta a here is megfaldelni látszott. A tel beallta előtt a polyvat gerebélyk segélyvel még jobban elosztották. A következő évben a terület teljesen arankamentes volt és kilógátalan mennyiségű takarmányt adott, a második kaszálás aikalmaival sem tapasztaltak az aranka fellépését. A kedvező eredményre vezethető vissza, hogy a védekezés kellő időben foganatosították s arra, hogy az egész területet szuperfoszfát gipszsel erősen beszórták, a mely körülmény a löhere erőteljes fejlődését lényegesen elősegítette. Minél bujább a löhere vetés, annál kevésbbé fog ki rajta az aranka s már ezért is czélszerű löherekre szuperfoszfát-gipszet használni, mert ez indítja a löheret, legerőteljesebb növekedésre.

Sertésvásár.

Köbányai sertéspiacz. Február 21. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (paronkint 400 kg-on felül) 47—47½ kr. Közép (paronkint 300—400 kg. súlyban) 47—47½ kr. Fiala nehéz (paronkint 320 kilogrammon felüli súlyban) 51—52 krig. Fiala közép (paronkint 251—320 kg.) 49—50 krig. Fiala könnyű (paronkint 250 kgrig terjedő súlyba 48½—49 krig. Szerbiai: nehéz (paronkint 260 kg. felüli súlyban) 48—49 krajczárig, közép (paronkint 240—260 kilogramm súlyban) 48—49½ krajczárig. Könnyű (paronkint 240 kilogrammig terjedő súlyban) 47—47½ krajc krig.

Sertéslétszám: 1899. évi feb. 19-án volt készlet 27.239 darab, 1899. feb. hónap 20-án felhajtott 591 drb, 1899. feb. hónap 20-ik napján elszállított 341 darab, 1899. feb. hó 21-ik napjára maradt készletben 27.489 darab. — A hizott sertés üzletirányzata kelemes.

Budapesti gabonatözsde.

feb. 21.

készárúzet hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frttól	frtig		frttól	frtig
Bánsági	76	—	—	80	00.00—00.00	
"	77	—	—	81	33.00—00.00	
"	78	—	—	82	—	
Tiszavidéki	79	9.90	10.—	—	10.45—10.57	
"	76	10.05	10.10	80	—	00.00
"	77	10.15	10.20	81	00.00—00.00	
"	78	10.30	10.35	82	10.40—10.50	
Pestvidéki	79	10.10	10.45	—	—	00.00
"	79	10.20	10.25	80	—	—
"	76	10.25	10.35	81	10.40—10.45	
Fehérmegyei	78	10.35	10.45	82	—	—
"	79	10.05	10.15	—	—	—
"	76	10.15	10.20	80	—	—
Bácskai	7	10.20	10.30	81	00.00—00.00	
"	8	—	—	82	00.00—00.00	
"	7	—	—	—	—	—
"	78	—	—	80	—	—
"	79	—	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilogramm	
Foiz elsőrendű	uj 70—72	8.—	8.65
" másodikrendű	—	7.85	7.95
Árpa takarmánynak	60—62	6.10	6.40
" égetni való	62—64	6.70	7.30
" serfőzdei	64—66	7.70	8.50
Zab	39—41	5.80	6.15
Tengeri bánsági	uj	5.55	5.60
" más nemű	—	—	—
Repeze bánsági	—	4.25	4.50

CSARNOK.

A rendőrkapitány ur párba.

— Humoros regény. —

Írta: **Mocsáry Miklós.**

IX-ik fejezet.

(19.)

(A bál.)

A négyzet bálját a kaszinó dísztermében tartották meg, melyet ez alkalomra különösen felkészítettek. — A terem közepén nagy csillár volt, tele égő viaszgyertyákkal, két végen kisebbek, a csillárokat virágfüzerek költék össze egymással. — A csinosan kiállított tánczrend (transparent alakjában) a bejárttal szemközt eső ablakot foglalta el, és az utcán is volt látható.

A terem már jóval 8 óra előtt szorongásig megtelt, u. i. elterjedt a híre annak, hogy a miniszter egy óra múlva érkezik és a helyen résztvesz, és a kíváncsiság meg a hiúság felkergette az embereket. Egyedül azok hiányoztak kik a miniszter fogadásán a perronon megjelentek, míg a bál védnökönje egy palma csoport alatt izgatottan beszélt a polgármesternével. — Körülötte volt még a rendőrkapitányé, a megyei főjegyző neje, s sok ur asszony. — Jökendü Balázné szórakozottan hallgatta a beszélgetést, majd részt vett benne, s folyton arra gondolt, hogyan sikerül azon beszéd, mivel a minisztert fogadja. — Ismételtette magában az egyes szavakat, míg végre Chaos lett a fejében minden.

A táncz már félkilenczkor kezdetét vette — Feltűnést okozott, mikor Ilka egy kiborult arcu fekete haju idegennel tánczolta a keringőt. — Ostromolták az anyát, hogy kicsoda, mire ő jelentős mosollyal adta bírül, hogy báró Laposy Benő leánya vőlegénye.

Az pedig Tóbiás volt — Le tette alszakálát, hogy az al rendőrkapitány kíváncságnak eleget tegyen, — s kéjesen járta a tánczot.

Egy oszlop megöl vizsga szemekkel kísérte az al Papp Gyula minden lépését az al rendőr kapitány Kóbi, kinek szive nagy felbuzdultában Tóbiás megvallotta, hogy szereti Ilkát, és kezei is megkérte tőle, mibe Kóbi örömmel beleegyezett.

(Nevetelt magában, hogy milyen bolond ez a sikkasztó. — Lejön 200 000 frttal s beleszeret a rendorkapitány leányába es azután a helyett, hogy vele együtt megszökne, feladja magát a rendőrség ek.)

Ilka szerelmes pillantásokkal mérte végig tánczközben az albarót, és hajából kivett egy fehér rózsát adott át neki, azon kérelemmel, hogy megőrizi. — Egy kis vita is felódott ki

közöttük, mert Ilka határozottan állította, hogy a barót (t. i. őt) bajusszal látta, mit Tóbiás ép oly határozottan tagadott.

Kóbi elhagyta a terem egy percze, hogy lemenjen sörözni, Tóbiás körülnézett a teremben és egy csinos arcot pillantott meg, Traxler Tóni bácsi tizenhat leánya egyikét Ilonát, ki 20 évet számlált, de a mellett üde szép-ég volt. Tóbiás arra határozta el magát, hogy jár vele pár tourt, mi tekintve, hogy ugy tánczolt, mint egy jegesmedve, nem is annyira részéről, mint Ilona részéről volt nagy áldozat. — Itt Tóbiás jónak látta, mint báró Laposy mutatkozni be es örömmel is fogadták.

Két leány jött el Tóni bacsinak Ilona es Teréz egy távoli rokonok gardirozása alatt.

Tóni bácsi a városi es megyei notabilitásokkal a perronon volt.

Tóbiás javában tánczolt. kinezta esetlen mozdulataival tánczosnóit, mikor Náci bejött a kártyateremből, hogy körülnézzen a bálteremben es egy pár tourt járjon.

Rendkívül meg volt lepelve, mikor Tóbiást ott látta tánczolni Traxler Ilonával. — Később Ilona megköszönte a tánczot es tánczos, miután helyre vezette, a rendőrkapitányt kereste, kivel es Ilonával elégtársalgásba ereszkedett. Ez még jobban felköltötte Náci figyelmét.

Ö u. i. azt hitte, hogy Papp Gyula, még mindig be van zárva a szekrénybe. — Egész nyugodtan töltötte délutánját (de nem az irodában, hova fel nem m n) a lakásán terveket kovácsoit es verseket írt. Szüksége volt trabuccóra. Szerencsésen össze is írt 8 trabuccot es azon kelemes reményben ingatta magát, hogy 1000 frt őrti a markat, es ime most azt kell látnia, hogy Papp Gyula itt van.

Elhatározta, hogy nyomozni fog, vajjon Papp Gyula elárulta-e másoknak kiletét oda ment Traxler Ilonához, tánczolt vele egy tourt s kikérdezte. — Tőle tudta meg, hogy az egy igen kelemes fiatalember, igaz, hogy nem jól tánczol, de egy valódi baró, vidéki gazdag birtokos. Náci elégedetten mosolygott, olyannyira, hogy Ilona megkérdezte.

— Nem idegbeteg Ön?

— En bájos nagysád! Soha! inkább azért mosolygott, mivel látta, hogy Papp Gyula megörze inkognitóját. Az egyetlen Budapesti Naplót, mely több példányban a városba nem járt, pedig zsebében őrizte s így nem lehetett attól felni, hogy valaki más Papp Gyulát felismeri. De azért feltette magában, hogy résen lesz.

(Folyt. köv.)

Pénzkölcsönök

földbirtokra es házakra 4—4 1/2 % -os kamatra egészen 65 évig terjedhető törlesztésre, valamint előnyös váltókölcsönök is mindenhová adatnak es fenálló drága kölcsönök olcsóbbra átváltoztatnak. Tudakozódások **Bankegye, sületi képviselőséghez Budapesten, Podmaniczky utca 59 sz. a czimzandók. Sorssjegyek es értékpapirok** 2—3 évi részletfizetésre eladatnak.

1898. V. 172/3.

Árverési hirdetés.

Alólírott kiküldött bir. irnok ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvénytésék 1898 évi 4898 V. sz. végzésével az eperjesi népbank javára Weiszfeld Eszti es társai ellen 300 frt tőke, ennek 1898 május 18-tól járó 6 % kamatai s eddig összesen 69 frt 76 kroan megállapított költség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmazásával bíróilag le es felülfoglalt s 509 frt 20 kr-ra becsült házi butorok, borju, tengeri es gépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a fenti számú kiküldő végzés folytán a helyszínen vagyis Sz.-Gy.-Ábrányban ugyanezek lakásán leendő eszközlésére még pedig ugy az alap, mint az összes felülfoglaltak javára is, 1899. évi február 27-ik napjának d. e. 8 órája ezennel kitűzetik, mikorra es hová árverelni szándékozők azzal hivatnak meg, hogy a fenti ingók ezen az árverésen becsáron alul el fognak adatni.

Vétel-ár az 1831. t. cz. 108 §-a szerint lesz fizetendő.

Kelt N.-Kálló 1899. Január 29.

Horváth István.

jb. irnok.

Meghívó

a Debreczeni Szőlő- és Bortelmlő-Szövetkezet

IV. évi rendes közgyűlésére,

mely 1899. évi márcz. hó 25. napján d. u. fél 4 órakor Debreczenben, Hajdumegye székhaza nagytanácstermében tartaik meg.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt üzleti évről.
2. A felügyelő-bizottság által ávizsgált mérleg es erre vonatkozó felügyelő-bizottsági jelentés.
3. Határozathozatal az igazgatóság es felügyelő-bizottságnak felmentvény megadása tárgyában.
4. Igazgatósági indítvány vinczellér lakások es istálló építése tárgyában.
5. Igazgatósági indítvány 30,000 az Harminczezer forint forgó tőke beszerzése tárgyában.
6. Egy igazgatósági es esetleg egy felügyelő-bizottsági tagsági hely betöltése.
7. Az alapszabály 26 §-ában meghatározott időn belül esetleg beadott indítványok.

JEGYZET: A közgyűlésen minden szövetkezeti tagnak szavazata van. Egy üzletrész egy szavazat gyakorlására jogosít, a mely akár személyesen, akár valamelyik szövetkezeti tag által képviselve érvényesíthető, 20 szavazatnál többel azonban senki sem bírhat, akár saját nevében, akár meghatalmazás alapján együtt. (Alapszab. 85. 19. §.)

**Olesó törlesztéses
kölesönt ajánl:**
Földbirtokra és bérházakra
Balogh Ede
Debreczen.

Piacz u. 64. sz. a.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet pallagi gazdaságában az 1899-ik év április hó elsején megüresedő élelmezői vállalatra.

A szerződés feltételeiről a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága nyújt bővebb felvilágosítást mindennap d. e. 10—12-ig.

A bélyeggel felszerelt pályázat: ajánlatok 1899. év február hó 22-ig alulirott igazgatósághoz benyújtandók.

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

**POLGÁR
SÁNDOR**

egyet. gyakorlott köztisztviselő
Budapest.

VII Erzsébet körút 50.

Legelőnyösebben bevezetendők: orvos-sebészeti és beteg-ápolási eszközök, Gummikarok stb. stb. Szervókötők, has- és köldök-kötők saját okosított módszerre szerint szavatoltság mellett gyorsan készíttetnek.

Ujdonság! Polgár-féle Suspensorium frt 1. 60 kr.

**Valódi francia
különlegességek.**

Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánzás ellen védve 165-8 sz. alatt.

**Minden gépészeti vas- és ércz-öntvények
nyers előállítása és kimunkálása!**

A legjobbnak ismert Garwens mintájú
kutszivattyuk

eredeti gyári árakon, helyben díjtalan felállítással!

Tökéletes szivattyuk

teljes csövezettel már

30 frttól

kezdve!

Debreczeni vasöntőde és géplakatosság
Pétefia végén, a hadházi-utczában.

Valamennyi gépalkatrészek helybeni gyártása!

Nagyobb műkövác munkák templom és sírkertek készítése!

**Építési
vastárgyak:**

csatornaszemek, csövek, aknaramák és fedlapok, kútszészék, kerékvetők, istálló-oszlopok, zabkagylók, széna-rácsok

olcsó gyári árakon házhoz szállítással!

Gazdasági- és ipari-gépek
szakszerű, jutányos javítása!

HOFF maláta-

készítményei
gyengék és betegeknek.

Hoff János
maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János
sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Különösen tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonattal mellczukorkát.

Fischer G. órnagy N.-Várad.

Hoff János
maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérzegénységénél, idegességnél, almatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. — Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolet orvos, Triebel.

Hoff János
maláta-kivonat mellczukorkái.

Köhögésnél, rekedtségénél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólríhetetlen hatású. A valódi maláta mellczukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellczukorkáink hatása makacs köhögés sem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg. Czukorkái feleségem köhögésénél és astmatikus bántalmáin kitűnően segítettek. Busch piébános, Weischütz

Raktár Debreczenben: Mihalovits I., Rotzschnek V., Rochlitz Schmidt A., Füleky Pal, Tóth Béla, Muraközy L., Balazs Ödön gyógyszerüzaraiban, Francisics és Jóna drogua kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Falegyházy János, Rickl József, Zelmos, Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos raktára: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerüzara Budapest, király u. 12.

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben